ΜΕΛΕΤΗ ΚΑΙ ΣΧΕΔΙΟ ΤΗΣ ΔΗ.Σ.Ι.Κ.

Ἐθνικὸ σύστημα ὑγείας

Εἶναι ἀνάγκη νὰ κυκλοφοροῦν μόνο τὰ βασικὰ φάρμακα

Ὁμιλία τοῦ ὑφυπουργοῦ κ. ΙΩΑΝΝΗ ΚΡΙΚΕΛΗ

Δ' (Τελευταῖον)

Τὸ κύκλωμα των φαρμάκων, εἶναι ὁ τομέας ποὺ κατ' ἐξοχὴν ἀπαιτεῖ ριζικὴ ἐξυγίανση, μὲ τὴν ὁποία θὰ βελτιωθεῖ ἡ ποιότητα τῶν φαρμάκων, ἀλλὰ καὶ θὰ προκύψει οἰκονομία τεραστίων ποσῶν.

Χρειάζεται δραστικὴ κρατικὴ παρέμβαση, μὲ ἀπώτερο σκοπὸ τὴν κοινωνικοποίηση τοῦ κυκλώματος τῶν φαρμάκων. Τὰ ἐπιβαλλόμενα ἄμεσα μέτρα εἶναι:

1. Ἐθνικὸς Ὀργανισμὸς Φαρμάκων, ποὺ θὰ ἔχει τὴν εὐθύνη τῆς εἰσαγωγῆς καὶ παραγωγῆς πρώτων ὑλῶν ἀρίστης ποιότητας μὲ τὸ χαμηλότερο δυνατὸ κόστος. Γιὰ τὸ σκοπὸ αὐτὸν ὁ Ε.Ο.Φ., πρέπει νὰ ἱδρύσει Κρατικὸ Ἐργοστάσιο Φαρμάκων, ποὺ θὰ συντονίζει τὸ ἔργο τῆς διωτικῆς φαρμακοβιομηχανίας.

2. Κυκλοφορία μόνο τῶν βασικῶν φαρμάκων, τὸ καθένα μόνο μὲ μία ὀνομασία, γιὰ νὰ ἐκλείψουν ἡ ἀλόγιστη προπαγάνδα, ἡ ἀθέμιτη προβολή, ἡ διαφθορὰ καὶ ἡ σπάταλη καὶ βλαβερὴ γιὰ τὴν ὑγεία πολυφαρμακεία.

3. Αὐστηρὸς ἔλεγχος τῶν φαρμάκων, ποὺ θὰ γίνει ἐφικτὸς μὲ τὸν περιορισμὸ τοῦ τεράστιου ἀριθμοῦ καὶ μὲ τὴν ὕπαρξη Κρατικοῦ ἐργοστασίου.

4. Χωροταξικὴ κατανομὴ τῶν φαρμακείων.

5. Ἀναμόρφωση καὶ ἐκσυγχρονισμὸς τῆς φαρμακευτικῆς ἐκπαιδεύσεως γιὰ τὴ δημιουργία τοῦ ἀπαραίτητου ἐπιστημονικοῦ προσωπικοῦ γιὰ τὴν ἐφαρμογὴ τοῦ προγράμματος.

ΙΑΤΡΙΚΟ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟ

1. Ἀποκέντρωση καὶ ὁμαλὴ κατανομὴ στὴ χώρα, ποὺ θὰ ἐπιτευχθοῦν μέ:

α. Τὴν ἀποκέντρωση τῶν νοσοκομείων καλῆς στάθμης καὶ τῆς ἰατρικῆς ἐκπαιδεύσεως.

β. Τὸν καθορισμὸ τῶν ὀργανικῶν θέσεων τῶν γιατρῶν τοῦ ἐθνικοῦ συστήματος ὑγείας.

γ. Τὴ θέσπιση ἱκανοποιητικῶν ἐπιστημονικῶν, ἠθικῶν καὶ ὑλικῶν κινήτρων.

2. Περιστολὴ τοῦ πληθωρισμοῦ τῶν γιατρῶν μὲ θετικὰ μέτρα.

3. Πλήρης ἀπασχόληση τῶν γιατρῶν τοῦ ἐθνικοῦ συστήματος ὑγείας καὶ τοῦ διδακτικοῦ προσωπικοῦ.

4. Ἀπαγόρευση τῆς χρήσεως ὧν πανεπιστημιακῶν καὶ νοσοκομειακῶν τίτλων γιὰ ἐλεύθερη ἐπαγγελματικὴ προβολή.

5. Ἱκανοποιητικὴ ἀμοιβὴ καὶ συνταξιοδότηση.

ΙΑΤΡΙΚΗ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ

Ἡ ἀναμόρφωση καὶ ἡ ἀποκέντρωση τῆς ἰατρικῆς ἐκπαιδεύσεως θὰ συμβαδίσουν μὲ τὴν ἀνάπτυξη, ἀποκέντρωση καὶ ὁλοκλήρωση τοῦ ἐθνικοῦ συστήματος ὑγείας. Τὰ προβλεπόμενα μέτρα εἶναι:

1. Ἡ ἀνάληψη τῶν δαπανῶν τῆς ἰατρικῆς ἐκπαιδεύσεως ἀπὸ τὸν ἐθνικὸ φορέα ὑγείας.

2. Ἡ σταδιακὴ ἵδρυση προπτυχιακῶν, μεταπτυχιακῶν ἢ ἀκτῶν ἰατρικῶν σχολῶν στὶς ἕδρες ὅλων τῶν γεωγραφικῶν διαμερισμάτων τῆς χώρας, μὲ στόχους τὴ μείωση τοῦ ἀριθμοῦ τῶν φοιτητῶν κάθε ἔτους σπουδῶν σὲ 60—80 καὶ τὴν κατανομὴ τῶν εἰδικευομένων γιατρῶν σέ ὅλα τὰ ἐκπαιδευτικὰ νοσοκομεῖα τῆς χώρας.

3. Σημαντικὲς ἀλλαγὲς στὸ σύστημα τῆς ἰατρικῆς ἐκπαιδεύσεως.

4. Προοδευτικὴ διεύρυνση τοῦ θεσμοῦ τῶν ὑποτροφιῶν τῶν φοιτητῶν μὲ προοπτικὴ τὴ γενίκευσή τους ὅταν ὁλοκληρωθεῖ ἡ κοινωνικοποίηση τῆς ἰατρικῆς.

5. Προγραμματισμὸς τῶν εἰδικοτήτων σύμφωνα μὲ τὶς κοινωνικὲς ἀνάγκες καὶ ἐντατικὸ πρόγραμμα δημιουργίας Γενικῶν Ἰατρῶν.

6. Δημοκρατικὲς λειτουργίες στὴν ἰατρικὴ ἐκπαίδευση.

ΠΡΟΛΗΠΤΙΚΗ ΙΑΤΡΙΚΗ

Ἡ δομὴ τοῦ ἐθνικοῦ συστήματος ὑγείας περιλαμβάνει εἰδικὸν κλάδο προληπτικῆς ἰατρικῆς καὶ ἐλέγχου τοῦ περιβάλλοντος μὲ μηχανισμὸν διαρθρωμένον σέ ὅλα τὰ ἐπίπεδα τῆς πυραμίδας τοῦ συστήματος ὑγείας.

ΔΕΟΝΤΟΛΟΓΙΑ

Ὁ τομέας τῆς δεοντολογίας, ἐνέχει μεγάλη σπουδαιότητα γιὰ τὴν εὔρυθμη λειτουργία τοῦ συστήματος ὑγείας. Γιὰ τὸ λόγο αὐτὸν θεσπίζεται αὐστηρὸς δεοντολογικὸς καὶ ἠθολογικὸς κώδικας καὶ μὲ εἰδικὸ μηχανισμὸ ἐπιβάλλεται ὁ ἀπόλυτος σεβασμὸς τῶν ἀρχῶν του.

ΠΡΟΠΑΡΑΣΚΕΥΑΣΤΙΚΗ ΦΑΣΗ

Ὑπολογίζουμε ὅτι, γιὰ νὰ τεθεῖ σέ λειτουργία τὸ ἐθνικὸ σύστημα ὑγείας, θὰ ἀπαιτηθεῖ προπαρασκευαστικὴ φάση διάρκειας περίπου δύο ἐτῶν.

Κατὰ τὴ φάση αὐτὴ θὰ συντελεσθοῦν:

1. Ἡ θεσμοθετικὴ θεμελίωση.

2. Ἡ προεργασία γιὰ τὴ συγχώνευση τῶν 80 φορέων ὑγείας.

3. Ἡ ρύθμιση τῆς ἐντάξεως στὸν ΕΟΔΥ τοῦ προσωπικοῦ τῶν καταργουμένων φορέων.

4. Ἡ κατάρτιση τοῦ ὀργανισμοῦ τῶν ὑπηρεσιῶν καὶ τοῦ προσωπικοῦ τοῦ ΕΟΔΥ.

5. Ἡ ἐκπόνηση τοῦ πενταετοῦς προγράμματος ὁλοκληρώσεως τοῦ ἐθνικοῦ συστήματος ὑγείας.

6. Ἡ σύνταξη καὶ τελικὴ ἔγκριση τῶν Κωδίκων:

α. Δεοντολογίας.

β. Ἀποστολῆς τοῦ Οἰκογενειακοῦ Ἰατροῦ.

γ. Ὑπηρεσιῶν τῶν Κέντρων Ὑγείας.

δ. Διαρθρώσεως καὶ λειτουργίας τῶν νοσοκομείων.

ε. Προληπτικῆς ἰατρικῆς καὶ ἐλέγχου τοῦ περιβάλλοντος.

στ. Διαχειρίσεως καὶ οἰκονομικοῦ ἐλέγχου.

ζ. Φαρμάκων.

η. Δημοκρατικῆς λειτουργίας.

ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Ἡ δημοκρατικὴ διάρθρωση καὶ λειτουργία δέν προβάλλονται γιὰ δημαγωγικοὺς σκοποὺς ἢ γιὰ ἐπίδειξη μοντέρνων ἀντιλήψεων. Ἀποτελοῦν τὴ μεγαλυτέρη ἐγγύηση γιὰ τὴν ἄρτια καὶ ἀδιάθλητη λειτουργία καὶ τὴ διαρκῆ βελτίωση τοῦ συστήματος ὑγείας. Ὑπενθυμίζουμε ὅτι οἱ σημερινὲς ἀξιοθαύμαστες ἐπιστημονικὲς, τεχνολογικὲς καὶ κοινωνικὲς κατακτήσεις ὀφείλονται στὴ συλλογικὴ προσπάθεια καὶ τὸ δημοκρατικὸ πνεῦμα. Ἔχει παρέλθει ἡ ἐποχὴ τῶν ἰδιοφυῖῶν καὶ τῶν ἀτομικῶν ἐπιτυχιῶν.

Τὰ κυριώτερα χαρακτηριστικὰ τῆς δημοκρατικῆς δομῆς καὶ λειτουργίας τοῦ συστήματος ὑγείας εἶναι τὰ ἑξῆς:

1. Τὸ ἀντιπροσωπευτικὸ Γενικὸ Συμβούλιο τοῦ ΕΟΔΥ.

2. Τὰ ἀντιπροσωπευτικὰ διοικητικὰ συμβούλια τῶν Τομέων καὶ Ὑποτομέων τοῦ ΕΟΔΥ καὶ τῶν νοσοκομείων.

3. Συλλογικὰ ὄργανα στὰ νοσοκομεῖα γιὰ τὴν ἄρτια λειτουργία, τὴ δεοντολογία, τὴν ἐπιστημονικὴ ἔρευνα, τὴν ἐκπαίδευση τοῦ προσωπικοῦ καὶ τὴν ἀξιοκρατικὴ σταδιοδρομία του.

4. Συμβουλευτικὸ σῶμα στὰ νοσοκομεῖα, ἀποτελούμενο ἀπὸ ἐκπροσώπους ὅλων τῶν κατηγοριῶν τοῦ προσωπικοῦ, στὸ ὁποῖο θὰ γίνεται ἀπολογισμὸς τοῦ ἔργου καὶ θὰ προτείνονται μέτρα τελειοποιήσεως.

5. Ἐπιτροπὴ Ὑγείας σέ κάθε Δῆμο καὶ Κοινότητα, γιὰ νὰ ἐπικουρεῖ τὸ σύστημα ὑγείας καὶ νὰ εἶναι δέκτης τῶν ἀναγκῶν καὶ τῶν παραπόνων τῶν πολιτῶν.

6. Ἐτήσιο λαϊκὸ συνέδριο ὑγείας σέ κάθε Ὑποτομέα.

7. Συνδιασκέψεις ὑγείας κατὰ Ὑποτομεῖς καὶ Τομεῖς, καὶ πανελλήνια συνδιάσκεψη σέ τακτὰ χρονικὰ διαστήματα.

8. Σεμινάρια οἰκογενειακῶν γιατρῶν.

9. Ἐνημερωτικὸ δελτίο τοῦ ΕΟΔΥ, εὐρείας κυκλοφορίας.

ΕΦΙΚΤΟΤΗΤΑ ΤΗΣ ΜΕΤΑΡΡΥΘΜΙΣΕΩΣ

Ἀπομένει νὰ ἐξετάσουμε τὸ κατὰ πόσο εἶναι ἐφικτὴ μιὰ τέτοια μεταρρύθμιση στὶς δυνατότητες τῆς χώρας μας. Οἱ δύο βασικοὶ παράγοντες εἶναι τὸ ἰατρικὸ προσωπικὸ καὶ ἡ ἐξασφάλιση τῶν πόρων.

Πιστεύω ἀκράδαντα, ὅτι ἡ χώρα μας καὶ ἱκανὴ εἶναι καὶ δικαιοῦται νὰ ἀποκτήσει τέλειο σύστημα ὑγείας. Καὶ ἰδού γιατί:

1. Διαθέτει ἄφθονο καὶ ἐπίλεκτο ἰατρικὸ προσωπικό, ποὺ μὲ τὴν κατάλληλη ὀργάνωση εἶναι ἱκανὸ νὰ ὑπερκαλύψει τὶς ἀπαιτήσεις καὶ τοῦ πιὸ τολμηροῦ σχεδίου ὑγειονομικῆς ἀναμορφώσεως. Ἐπὶ τέλους, πρέπει κάποτε νὰ σταματήσει ἡ ἀχρήστευση τοῦ πολύτιμου ἐπιστημονικοῦ μας δυναμικοῦ ἐξ αἰτίας τῆς ἀποδιοργανώσεως, τῆς ἐντάξεως στὸ παρασύστημα ὑγείας ἢ τῆς φυγῆς στὸ ἐξωτερικό.

2. Τὸ κοινωνικὸ σύνολο δέν θὰ ἐπιβαρυνθεῖ περισσότερα ἀπὸ σήμερα, πού, ἐκτὸς ἀπὸ τὶς ἀσφαλιστικὲς εἰσφορές, δαπανᾶ ἰδιωτικῶς τεράστια ποσὰ γιὰ τὴν ὑγεία του.

3. Μὲ μέσο ἐτήσιο κατὰ κεφαλὴν εἰσόδημα 75.000 δρχ., εἶναι ἀδικαιολόγητος ὁ ἰσχυρισμὸς ὅτι εἴμαστε ἀνίκανοι νὰ διαθέσουμε 4.500 δραχ. ἐτήσια κατὰ κεφαλὴν δαπάνη ὑγείας, ὅταν ἄλλες χῶρες δαπανοῦν γιὰ τὴν ὑγεία τὰ 5—8% τοῦ ἐθνικοῦ τους εἰσοδήματος, ποὺ εἶναι πολὺ μεγαλύτερο ἀπὸ τὸ δικό μας, ἀπὸ τὸ ὁποῖο διαθέτουμε τὸ 2,5%.

4. Τὸ μεγαλύτερο μέρος τῶν πόρων τοῦ ἐθνικοῦ συστήματος ὑγείας θὰ προέλθει ἀπὸ κλιμακωτὴ εἰσφορὰ τῶν κάθε κατηγορίας εἰσοδηματιῶν.

5. Ὁ κρατικὸς προϋπολογισμὸς εἶναι σέ θέση νὰ συμπληρώνει τοὺς ἀναγκαίους πόρους.

6. Σημαντικὴ οἰκονομία θὰ προκύψει ἀπὸ τὴν περισυλλογὴ μὲ τὸν περιορισμὸ τῶν δαπανῶν διοικήσεως τῶν 80 φορέων ὑγείας, τὴν ἐξάλειψη τῆς πολυφαρμακείας, τὴ μείωση τοῦ κόστους τῶν φαρμάκων, τὴ βελτίωση τῆς ἐξωτερικῆς περιθάλψεως ποὺ θὰ περιορίσει τὴν ἄσκοπη καὶ δαπανηρὴ νοσοκομειακὴ νοσηλεία, καὶ ἀπὸ τὴν αὔξηση τῆς ἀποδόσεως τοῦ προσωπικοῦ ὑγείας.

7. Ἡ κλιμάκωση τῆς αὐξήσεως τῶν δαπανῶν ὑγείας στὰ περιθώρια χρονοδιαγράμματος 7 ἐτῶν θὰ καταστήσει ἀνεπαίσθητη τὴν ἐπίδραση στὴ δημοσιονομικὴ κατάσταση.

8. Πρέπει νὰ συνεκτιμηθοῦν:

α. Τὸ μεγάλο ὄφελος τῆς ἐθνικῆς οἰκονομίας ἀπὸ τὴ βελτίωση τῆς στάθμης τῆς ὑγείας τοῦ λαοῦ, τὴν περιστολὴ τῆς σπατάλης χρόνου καὶ χρήματος ἀπὸ μετακινήσεις ἀσθενῶν πρὸς τὶς μεγαλουπόλεις, τὸν περιορισμὸ τῶν ἡμερασθενειῶν τῶν ἐργαζομένων κ.λ.π.

β. Ἡ συμβολὴ τοῦ ἐθνικοῦ συστήματος ὑγείας στὴν ἄνοδο τοῦ γενικοῦ πολιτιστικοῦ ἐπιπέδου καὶ στὴν ἀνακοπὴ τοῦ κύματος τῆς ἀστυφιλίας.

γ. Ἡ προετοιμασία τῆς χώρας μας γιὰ τὴν εἴσοδο στὴν Ε.Ο.Κ.

Ἀγαπητοὶ φίλοι,

Σᾶς ἐκούρασα μὲ τὴ μακρηγορία μου, ἀλλὰ νομίζω ὅτι ἄξιζε τὸν κόπο, γιατὶ πρόκειται γιὰ τὸ σοβαρότερο ἀπὸ τὰ κοινωνικά μας προβλήματα.

Ὁ ἀγώνας ποὺ ἀρχίσαμε δέν εἶναι μάταιος. Ἡ ἀνάγκη τῆς ριζικῆς λύσεως τοῦ προβλήματος τῆς ὑγείας συνειδητοποιεῖται σέ διαρκῶς αὐξανόμενη κλίμακα. Καὶ ἡ λαμπρὴ προσπάθειά μας θὰ καρποφορήσει, γιατὶ ἀντλεῖ δύναμη ἀπὸ τὸ κοινωνικὸ σύνολο, γιατὶ ἀποσκοπεῖ σέ μιὰ μεγάλη κοινωνικὴ κατάκτηση.

ΚΟΣΜΙΚΗ ΤΑΒΕΡΝΑ
ΓΡΑΝΑΔΑ
ΤΗΛΕΦ. 324-681
★
Συνεχίζομεν κάθε βράδυ μέ ἀνανεωμένο τὸ καλλιτεχνικό μας πρόγραμμα
Τραγουδοῦν γιὰ σᾶς οἱ γλυκειὲς φωνὲς τῶν λαϊκῶν ἐπιτυχιῶν
ΣΑΝΤΡΑ ΠΑΠΠΑ
ΔΕΣΠΩ ΜΑΡΙΝΕΛΟΥ
Ἐπίσης τὸ πρόγραμμα πλαισιώνουν οἱ βεντέτες τῆς πίστας
ΜΑΡΘΑ-ΕΛΕΝΗ-ΜΑΙΡΗ
Λαϊκὲς ἐπιτυχίες
Γ. ΚΡΗΤΙΚΟΣ
Ἁρμόνιο
Β. ΜΑΡΓΑΡΗΣ
καὶ ὁ δεξιοτέχνης τῆς πενιᾶς
ο ΓΕΩΡΓΑΚΗΣ

Ἀνατολία
ΜΟΔΑ ΣΤΟ ΣΠΙΤΙ
ΑΝΑΛΑΜΒΑΝΟΜΕΝ
ΚΑΘΑΡΙΣΜΟΝ, ΦΥΛΑΞΙΝ, ΕΠΙΣΚΕΥΗΝ ΧΑΛΙΩΝ, ΦΛΟΚΑΤΩΝ ΠΑΝΤΟΣ ΤΥΠΟΥ
ΣΤΟ ΣΥΓΧΡΟΝΟ ΚΑΘΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ ΜΑΣ
Εἰδικευμένον προσωπικόν. Ἐγγύησις τῶν χαλιῶν σας.
ΠΡΟΣΙΤΗ ΤΙΜΗ
ΑΜΕΣΟΣ ΕΞΥΠΗΡΕΤΗΣΙΣ ΤΗΛ. 270-462
Ἀνατολία
ΜΑΙΖΩΝΟΣ-ΓΟΥΝΑΡΗ

Ἐπαγγελματικὴ στέγη:

Ἕνα πρόβλημα ποὺ ἐπιβάλλεται νὰ λυθῆ νομοθετικῶς κατὰ τὰ ἰσχύοντα στὴν ΕΟΚ

Ἄρθρο τοῦ κ. ΓΕΩΡΓ. ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ

Ἕνα ἀπὸ τὰ βασικὰ αἰτήματα τῆς τελευταίας διαμαρτυρίας τῶν παραγωγικῶν τάξεων, ἦτον νὰ λυθεῖ ριζικὰ ἡ Ἐπαγγελματικὴ Στέγη. Ἡ ἐκκρεμότης τοῦ ζητήματος αὐτοῦ ἔχει ἐπιπτώσεις κοινωνικὲς, οἰκονομικὲς καὶ ἀνασταλτικὲς στὴ δραστηριότητα τῶν παραγωγικῶν τάξεων, γιατὶ καμμιὰ πρωτοβουλία δέν μπορεῖ ν' ἀναπτυχθεῖ ὅταν ὑπάρχει ἀβεβαιότητα γιὰ τὴν ἄνετη ἐκμετάλλευση τοῦ χώρου ὅπου συντελεῖται ἡ παραγωγική ἐργασία.

Εἶναι λυπηρὸ ὅτι τὸ πρόβλημα αὐτὸ χρονίζει ἐδῶ καὶ 50 χρόνια καὶ κανένα θετικὸ μέτρο δέν ἔχει παρθεῖ καὶ ἔχει γίνει πραγματικὸ κοινωνικὸ πρόβλημα.

Οἱ ἐπιπτώσεις εἶναι δυσμενέστατες τόσο στὴν ἀπασχόληση τοῦ ἐργατικοῦ δυνμικοῦ, ὅσο καὶ στὶς ἀμοιβές του καὶ κατ' ἐπέκταση στὴ κατανομὴ τοῦ εἰσοδήματος.

Ἀπὸ τὰ στοιχεῖα ποὺ εἰπώθηκαν στὸ Συνέδριο τῶν βιοτεχνικῶν Ἐπιμελητηρίων, σέ πολλὲς ἐπιχειρήσεις σὲ σύγκρισι, οἱ δαπάνες τοῦ ἐνοικίου ἀπὸ 33% τῶν γενικῶν των ἐξόδων φθάνουν τὰ 50%, ἐνῷ οἱ ἐργατικὲς ἀμοιβὲς (καὶ ἄς προσεχθεῖ αὐτό) ἀπὸ 32% κατέρχονται στὰ 10% τῶν γενικῶν ἐξόδων.

Καὶ πολὺ σωστὰ ἐτέθη τὸ ἐρώτημα: Γιατὶ τὸ προϊὸν τοῦ ἀνθρωπίνου μόχθου ποὺ ἐκφράζει ὁ ἐργαζόμενος νὰ εἶναι σέ τόσο βαθμὸ χαμηλὸ καὶ τὸ εἰσόδημα ἀπὸ τὰ νοίκια ποὺ εἰσπράττεται χωρὶς κόπο νὰ εἶναι σέ τόσο αἰσθητὰ ἀνώτερο;

Εἶναι παγκοίνως γνωστὸ ὅτι ἡ ἀξιοποίηση τοῦ χώρου εἶναι ἔργον τοῦ ἐνοικιαστοῦ ποὺ ἀναπτύσσει ἔντονη δραστηριότητα γιὰ τὴν ἀνάπτυξη καὶ πρόοδο τῆς ἐπιχείρησης. Καὶ τὴν ἔντονη αὐτὴ προσπάθεια ἡ ὁποία συντείνει ὄχι μόνο στὴν πλήρη ἐξυπηρέτηση τοῦ καταναλωτικοῦ κοινοῦ, ἀλλὰ καὶ συντελεῖ στὴ μείωση τοῦ κόστους τῶν τιμῶν, στὴν ποιοτικὴ ἀνωτερότητα τῶν ἐμπορευμάτων πρὸς οἰκονομικὸ ὄφελός του ἡ ἰδιοκτησία παρεμβαίνει κατὰ τρόπον κοινωνικῶς απαράδεκτον καὶ οὔτε λίγο, οὔτε πολὺ ἀπειλεῖ νὰ γίνει καὶ ...συνέταιρος μὲ τὶς ὑπερφύαλες αὐξήσεις τοῦ ἐνοικίου.

Τὸ κράτος ἔχει ὑποχρέωση νὰ προστατεύσει τὴν ἐπαγγελματικὴ στέγη μέ βάση αὐτῶν ποὺ ἰσχύουν καὶ στὶς χῶρες τῆς Εὐρώπης, γιατὶ τὸ θέμα αὐτὸ ἀφορᾶ τὰ 85% ἀπ' τὸ σύνολο τῶν παραγωγικῶν ἐπιχειρήσεων τῆς χώρας μας.

Ἐνῷ ἡ Κυβέρνηση σχεδὸν σέ ὅλα τὰ οἰκονομικὰ καὶ ἐθνικὰ ὀκόμη θέματα παίρνει σὰ δεδομένο— καὶ τὸ τονίζει συχνὰ αὐτό— τί γίνεται στὸν Εὐρωπαϊκὸ χῶρο, γιὰ τὸ βασικὸ θέμα τῆς Ἐπαγγελματικῆς Στέγης, ἐπιμελῶς τὸ ἀποσιωπᾶ καὶ μέ δικολαβικὲς ἀποφάσεις φανερώνει τὴ θέση της κατὰ τῶν παραγωγικῶν τάξεων.

Εἶναι ἀλήθεια ὅτι ἔδωσε μιὰ παράταση ὡς τὶς 31 Αὐγούστου 1977 τῶν συμβάσεων ἐνοικίου, ὅμως ἄφησε πάλι σὰν ἀντιστάθμισμα πρὸς τοὺς ἰδιοκτῆτες, τὸ μεγάλο «πλεονέκτημα» καὶ ἐκβιαστικὸ σέ δυὸ περιπτώσεις ποὺ εἶναι σὰν νὰ μὴ ἔγινε τίποτε, τὴν περίπτωση τῆς «ἰδιόχρησης» καὶ τῆς «ἀνοικοδόμησης». Καὶ τὸ σπουδαιότερο κατηργησε τὴν ὑποχρέωση τῶν ἰδιοκτητῶν γιὰ μιὰ ἀποζημίωση ποὺ προέβλεπε τὸ Ν.Δ. 1230/1972 ποὺ ἦταν καὶ χουντικό!!!

Γιὰ τὶς βιοτεχνίες ὑπάρχει ἕνα εἰδικὸ πρόβλημα μετεγκαταστάσεώς των, ποὺ τοὺς ἐπιβάλλουν διατάξεις λόγῳ τοῦ ὅτι ἡ λειτουργία των προκαλεῖ θορύβους, ἐνοχλεῖ τὶς πυκνοκατοικημένες περιοχὲς καὶ ἴσως καὶ τὴν ὑγεία τῶν περιοίκων. Ἡ λύσις ὑπάρχει μὲ τὴν ἐξεύρεση βιοτεχνικῶν ζωνῶν ὅπου ἄνετα οἱ βιοτεχνία θὰ προσφέρει τὶς ὑπηρεσίες της. Τὰ ὀφελήματα τῆς δημιουργίας τῶν βιοτεχνικῶν ζωνῶν ὑπὲρ τῆς κατανάλωσης καὶ φυσικὰ τῆς παραγωγῆς εἶναι θετικὰ καὶ ἀναμφισβήτητα.

Τὰ αἰτήματα τῶν παραγωγικῶν τάξεων γιὰ τὴν Ἐπαγγελματικὴ Στέγη συνοψίζονται στὰ ἑξῆς:

1. Ἐναρμόνιση τῆς νομοθεσίας μέ ὅ,τι ἰσχύει στὸ χῶρο τῆς Κοινῆς Ἀγορᾶς.

2. Δάνεια μακροχρόνια γιὰ τὴν ἀπόκτηση στέγης. Μόνον τὸ 15% σήμερα στεγάζεται.

3. Σέ περίπτωση ἀνοικοδόμησης νὰ ἐπανεγκαθίσταται ὁ ἐνοικιαστής, καὶ ἂν τοῦτο γιὰ ὁποιοδήποτε λόγω δέν γίνεται, ὁ μισθωτὴς ν' ἀποζημιώνεται μέ 36 μισθώματα.

4. Ὁ ἰσχυρισμὸς τῆς ἰδιόχρησης νὰ πάψει νὰ ὑφίσταται.

5. Ἡ Κυβέρνηση σέ ὁποιαδήποτε Νομοθετικὰ μέτρα κατὰ λήξει μέ τοὺς ἐκπροσώπους τῶν παραγωγικῶν τάξεων (Ἀνώτεροι Ὀργανισμοί, Ἐπιμελητήρια κλπ).

Ἡ Κυβέρνηση εἶναι ὑποχρεωμένη νὰ χαράξει μιὰ σαφὴ θέση ἔναντι τῶν ζητημάτων τῆς Ἐπαγγελματοβιοτεχνικῆς τάξεως ἡ ὁποία προσφέρει πάμπολλα ἔναντι ἄλλων τάξεων παραγωγικῶν.

Γ. ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ
Μέλος τοῦ Δ.Σ. τοῦ ΕΒΕΠ

ΕΠΙΚΑΙΡΑ ΑΡΘΡΑ

Ἐργατικὴ Πρωτομαγιὰ

Ὑπὸ ΘΕΟΔ. ΑΧΕΙΜΑΣΤΟΥ

Ἡ Ἐργατικὴ Πρωτομαγιά, ἡ μεγάλη μέρα τῆς ἐργατικῆς τάξης, δὲν ἔχει μόνον ἱστορικὴ σημασία ἔχει μεγάλη οὐσιαστικὴ σημασία.

Ἀπὸ τὸ 1886, τότε ποὺ ἔγιναν τὰ γνωστὰ μεγάλα τραγικὰ ἀλλὰ μεγαλειώδη γεγονότα στὸ Σικάγο τῶν ΗΠΑ τότε ποὺ ἡ Πρωτομαγιὰ ἀπὸ γιορτὴ κοκκινη— λουλουδένια τῆς ἄνοιξης ἔγινε Ἐργατικὴ Πρωτομαγιά, Κόκκινη Πρωτομαγιά, μετεβλήθη σὲ ἱστορικὸ σταθμὸ σὲ λάμψη ἄσβεστη ποὺ κατευθύνει τὶς σκέψεις, τὶς δραστηριότητες τῶν ἐργατῶν, ὑπαλλήλων, ἐργατριῶν καὶ τῶν συνταξιούχων στὴ συνεχὴ καὶ σωστὴ προσπάθεια γιὰ τὴν ἱκανοποίηση τῶν δικαίων αἰτημάτων τους γιὰ συνεχὴ καὶ περισσότερη ἀνθρώπινη δικαιοσύνη, γιὰ ἴσες εὐκαιρίες καὶ ἴση ἀνάπτυξη.

Στὴ μνήμη ὅλων τῶν ἀνθρώπων πρέπει νὰ εἶναι γραμμένοι καὶ θυμητοὶ οἱ πρωτεργάτες τοῦ 1886 ποὺ δημιούργησαν μὲ τὸ αἷμα τους τὸν «Ἄσβεστο Φάρο» τοῦ Σικάγου.

Τὸ εἶπαν στὴν ἀπολογία τους ὅτι τὸ αἷμα τους ποὺ θὰ χυθῆ θὰ γίνῃ φωτιά. Καὶ ἔγινε δυναμη ἀκατάλυτη καὶ ἀκατανίκητη. Τέτοια ἀπολογία γιὰ τὴν ἐποχὴ εἶναι πολὺ ὑψηλοῦ ἐπιπέδου, εἶναι ἀπὸ τὴν πίστη ποὺ εἶχαν, εἶναι ἡ καταδίκη τῆς ἀδικίας καὶ ἡ ὑπεροχὴ τῆς ἀληθοῦς δικαιοσύνης.

Στὸ σεμνὸ μνημεῖο τοῦ Σικάγου

ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ ΣΠΙΣ
ΑΛΜΠΕΡΤ ΠΑΡΣΟΝ
ΑΛΜΠΕΡΤ ΛΙΓΚ
ΤΖΩΡΤΖ ΕΓΚΕΛ
ΑΝΤΟΛΦ ΦΙΣΕΡ

Ἀπὸ τότε κερδήθηκαν ὄχι μόνον τὰ 8-8-8, ἀσφάλιση κλπ, ἀλλὰ καὶ ποτάμια αἷμα χύθηκαν στοὺς δύο μεγάλους Παγκοσμίους πολέμους ἀνάμεσα σὲ ἐκμεταλλευτικὲς καὶ σκοταδιστικὲς δυνάμεις, ποὺ ἡ ἐργατικὴ τάξη εἶχε τὸ πολὺ μεγάλο μέρος τῶν θυμάτων. Ὁ ἀγώνας κατὰ τῆς ἐκμετάλλευσης συνεχίζεται ἕως ὅτου καταλυθεῖ ἡ ἐκμετάλλευση συνεχίζεται ἕως ὅτου καταλυθεῖ ἡ ἐκμετάλλευση ἀνθρώπου ἀπὸ ἄνθρωπο.

Καθιερώθηκε ἐπίσημα ὁ γιορτασμὸς τῆς Ἐργατικῆς Πρωτομαγιᾶς τὸ 1889 ἀπὸ τὸ Σοσιαλιστικὸ Συνέδριο τοῦ Παρισιοῦ καὶ καθιερώθηκε σὰν ἡμέρα διαμαρτυρίας καὶ ἀπεργίας.

Μέχρι σήμερα πολλὲς δεκάδες διαφόρων χωρῶν ἔχουν ἐπίσημα νομοθετήσει τὴ γιορτὴ τῆς ἐργατικῆς Πρωτομαγιᾶς καὶ σχεδὸν σέ ὅλες τὶς χῶρες εἶναι πλέον ἐπίσημη ἡ γιορτή. Καὶ στὴ χώρα μας ἀναγνωρίζεται ἡ Ἐργατικὴ Πρωτομαγιὰ ὡς ἐπίσημη ἀργία καὶ γιορτὴ τῆς ἐργατικῆς τάξης μετὰ ἀπὸ ἀγῶνες δεκάδων χρόνων καὶ μὲ θύματα στὴν Ἀθήνα καὶ ἀλλοῦ καὶ στὴν Πάτρα βεβαίως.

Ἡ Ἐργατικὴ Πρωτομαγιὰ μὲ τὶς κινητήριες δυνάμεις τῶν ἐργατῶν, τῶν ἐργατριῶν, τῶν ὑπαλλήλων καὶ τῶν συνταξιούχων συνέβαλε σὲ γενικώτερη ἐθνικὴ πρόοδο, σὲ μεγάλη παραγωγικὴ ἀνάπτυξη σὲ ταχυτάτη οἰκονομικοκοινωνικὴ ἐξέλιξη καὶ αὐτὸ θὰ γίνεται ἀενάως. Γι' αὐτὸ εἶναι καὶ μεγάλη ἡμέρα καὶ ἐθνικὴ ταξικὴ γιορτὴ τῶν ἐργαζομένων τῆς χώρας μας καὶ ὅλων τῶν ἐργαζομένων. Γι' αὐτὸ πάντα ζητᾶμε καὶ πρέπει νὰ ζητᾶμε ἀφοῦ αὐξάνουμε τὴν παραγωγή, τὴν παραγωγικότητα, τὴν κατανάλωση.

Ἡ διανομὴ τοῦ εἰσοδήματος πρέπει νὰ συνεχίζεται καὶ οἱ συντελεστὲς νὰ αὐξάνουν.

Σήμερα μετὰ 88 χρόνια ἀπὸ τὸ Σοσιαλιστικὸ Συνέδριο τοῦ Παρισιοῦ ἡ Ἐργατικὴ Τάξη γιορτάζει τὴν Ἐργατικὴ Πρωτομαγιὰ της, τὴν ταξικὴ γιορτὴ τῶν ἀνθρώπων τοῦ μόχθου μὲ τὴν τιμὴ καὶ εὐγνωμοσύνη ποὺ ἐπιβάλλεται στοὺς πρωτεργάτες, μὲ τὸν ὅρκο καὶ τὴν πίστη ὅτι θὰ συνεχίζουμε μὲ βάση τ' ἀχνάρια τους ἕως τὴν πλήρη ἐργατικὴ νίκη.

Στὴν Πάτρα γιορτάζεται ρέτος μὲ συγκέντρωση στὴν Πλατεῖα Γεωργίου αὔριο Κυριακὴ 1η Μάη.

Χρέος ὅλων τῶν ἐργαζομένων καὶ συνταξιούχων νὰ πάρουν μέρος.

Εἶναι ἡ μοναδικὴ δουλεια καὶ τὸ μοναδικὸ καθ